

29-04-2015

ఉదయము మురళి

ఓంశాంతి

“బాహీదాదా”

మధువనము

“మధురమైన పిల్లలారా - ఇప్పుడు ఈ నాటకము పూర్తముగా అందించాలి. వాపున్ ఆంటికెళ్ళాలి.

కలియుగాంతము తర్వాత సత్యయుగము లిపీట్(పునరావృత్తి) అపుతుంది. ఈ రహాన్యము అందరికీ తెలియజేయండి”

ప్రీతు:- ఆత్మ వాతను అభినయిస్తూ - అభినయిస్తూ అలసివేయింది, అలసటకు ముఖ్యకారణమేమి? సమా:- చాలా భక్తి చేసింది, అనేక మందిరాలు తయారుచేసి ధనము ఖర్చు చేసి ఎదురు దెబ్బలు తింటూ-తింటూ సతోప్రధానముగా ఉన్న ఆత్మ తమోప్రధానమైనింది. తమోప్రధానమైనందునే దుఃఖితమయ్యాంది. ఏ విషయాతోనై ఎవ్వునా విసిగివేయినప్పుడు అలసటంతా కలుగుతుంది. ఇప్పుడు అలసటంతా నిర్మాలించుటకు తండ్రి వచ్చారు.

ఓంశాంతి. ఆత్మిక తండ్రి కూర్చొని ఆత్మలకు తెలియజేస్తున్నారు - ఆ తండ్రి పేరేమి ? ఐప. ఇశ్వట కూర్చున్న పిల్లలకించి చాలా బాగా గుర్తుండాలి. ఈ త్రామాలో అందరల వాత్మ ఇప్పుడు సమాప్తమవుతుంది. నాటకము పూర్తి కావచ్ఛినప్పుడు మా వాత్మ పూర్తి అవుతుందని, ఇంటికి విషపాలని వాత్మధారులందరూ భావిస్తారు. పిల్లలైన మీకు కూడా ఇప్పుడు తండ్రి జ్ఞానమునిచ్చారు. ఈ జ్ఞానము ఇతరులెవ్వలలోనూ లేదు. ఇప్పుడు మిమ్మలను తండ్రి వివేకపంతులుగా తయారు చేశారు. పిల్లలూ, ఇప్పుడు నాటకము పూర్తి అవుతుంది. మరలా చట్టము క్రోత్తా మొదలవుతుంది. నూతన ప్రపంచములో సత్యయుగముండేటి. ఇప్పుడు వాత ప్రపంచములో ఇది కలియుగ అంతిమ సమయము. ఈ విషయాలు మీకు మాత్రమే అనగా తండ్రి లభించిన వాలికి మాత్రమే తెలుసు. క్రోత్తాగా వచ్చిన వాలికి కూడా ఇది తెలిపించాలి - ఇప్పుడు నాటకము పూర్తి అవుతుంది. కలియుగము సమాప్తమైన తర్వాత మరలా సత్యయుగము లిపీట్ అవుతుంది. ఇప్పుడున్న వారందరూ వాపున్ ఇంటికి వెళ్ళాలి. ఇప్పుడు నాటకము సమాప్తమవుతుందని విన్నప్పుడు ప్రశయము జరుగుతుందని మనుష్యులు అనుకుంటారు. ఇప్పుడు వాత ప్రపంచము వినాశనమేలా అవుతుందో మీకు తెలుసు. భారతదేశము అవినాశి ఖండము, తండ్రి కూడా ఇక్కడకే వస్తారు. మిగిలిన అన్ని ఖండాలు సమాప్తమైవితాయి. ఈ ఆలోచనలు ఇతరులెవ్వలి బుట్టికి తోచ్చు. ఈ నాటకమిప్పుడు పూర్తి అవుతుందని, మరలా లిపీట్ అవుతుందని పిల్లలైన మీకిప్పుడు తండ్రి తెలియజేస్తున్నారు. ఇంతకు ముందు ఇది నాటకమునే పేరు కూడా మీ బుట్టిలో లేదు. మాట వరుసకు మాత్రము ఈ స్ఫుర్తి ఒక నాటకము, అందులో మనమంతా వాత్మధారులము అని అనేవారు. ఇంతకుమునుపు ఈ మాటలన్నప్పుడు మేము శరీరాలని భావించేవారు. ఇప్పుడు తండ్రి చెప్పున్నారు - స్ఫుర్తయును ఆత్మగా భావించి తండ్రిని ప్పుతి చేయండి. ఇప్పుడు మనము వాపున్ ఇంటికి వెళ్ళాలి. అది స్థోటిషోమ్. ఆ సిరాకార ప్రపంచములో ఆత్మలైన మనము నివసిస్తాము. ఈ జ్ఞానము ఏ మణిషిలోనూ లేదు. ఇప్పుడు మీరు సంగమ యుగములో ఉన్నారు. ఇప్పుడు మనము వాపున్ వెళ్ళాలని మీకు తెలుసు. వాత ప్రపంచము సమాప్తమవుతే భక్తి కూడా సమాప్తమవుతుంది. మొట్టమొదట ఎవరు వస్తారో, ఈ ధర్మాలు నెంబరువారుగా ఎలా వస్తాయో మొదలైన విషయాలు ఏ శాస్త్రాలలోనూ లేవు. ఈ తండ్రి నూతన విషయాలను తెలియజేస్తున్నారు. ఇవి ఇతరులెవ్వరు తెలుపలేరు. తండ్రి కూడా ఒక్కసాల మాత్రమే వచ్చి తెలియజేస్తారు. నూతన ప్రపంచ స్థాపన, వాత ప్రపంచ వినాశనము చేయవలసి

వచ్చినప్పుడు మాత్రమే జ్ఞానసాగరులైన తండ్రి వస్తారు. తండ్రి స్ఫూర్తితో పాటు ఈ చక్రము కూడా బుధీలో ఉండాలి. ఇప్పుడీ నాటకము పూర్తి అవుతుంది, మనము ఇంటికి పెళ్తాము. పాత్ర చేస్తూ - చేస్తూ మనము సతోప్రధానము నుండి తమోప్రధానముగా తయారైపోయాము. ప్రపంచమే పాత్రాలైయింది. నాటకమును పాతడని అంటామా? అలా అనము. నాటకము ఎష్టడూ పాతదిగా కాదు. నాటకము సిత్త నూతనంగా ఉంటుంది. ఈ విధముగా ఇది నడుస్తునే ఉంటుంది. ప్రపంచము మాత్రము పాతదై, పాతదారులైన మనము తమోప్రధానముగా, దుఃఖితులుగా అవుతాము, అలసిపోతాము. సత్తయుగములో అలసిపోము. ఇచ్చట కి విపులుములోనూ అలసిపోయే లేక కలత చెందే మాటే ఉండదు. ఇచ్చట అనేక విధములైన కొరతలు, లోపాలు చూడవలసి వస్తుంది. ఈ పాత ప్రపంచము సమాప్తము కానుస్తదని మీకు తెలుసు. సంబంధితులు మొదలైన వారేవ్వరూ గుర్తు రాకుడదు. ఒక్క తండ్రిసి మాత్రమే స్ఫూర్తి చేయాలి. దాని ద్వారా వికర్తలు వినాశనమౌతాయి. వికర్తలు వినాశనమగుటకు కి ఇతర ఉపాయమూ లేదు. గీతలో కూడా మన్మాభావ అన్న పదముంది. కాని ఆ పదమును ఎవ్వరూ అర్థము చేసుకోలేదు. తండ్రి చెప్పున్నారు - నన్న స్ఫూర్తి చేయండి, వారసత్వమును స్ఫూర్తి చేయండి. మీరు విశ్వాసికి వారసులుగా అనగా అభికారులుగా ఉండేవారు. ఇప్పుడు మరలా మీరు విశ్వాసికి యజమాలుగా తయారోతూ ఉన్నారు. కనుక మీకు ఎంత ఖుపీ ఉండాలి. ఇప్పుడు మీరు గవ్వ నుండి వజ్ర సమానముగా తయారవుతూ ఉన్నారు. తండ్రి నుండి వారసత్వమును తీసుకొనుటకై మీరు ఇచ్చటకు వచ్చారు.

కళలు తగ్గిపోయినప్పుడు పుష్టిలతోట వాడిపోతుందని మీకు తెలుసు. ఇప్పుడు మీరు పుష్టిలతోటగా తయారవుతారు. సత్తయుగము పుష్టిలతోటగా ఎంతో సుందరంగా ఉండి నెమ్ముబిగా కళలు తగ్గిపోతూ వస్తాయి. రెండు కళలు తగ్గిపోతూనే తోట వాడిపోతుంది. ఇప్పుడైతే అది ముళ్ళ అడవిగా అయిపోయింది. ఈ ప్రపంచాశికి కిమీ తెలియదని ఇప్పుడు మీకు తెలుసు. ఈ జ్ఞానము మీకు లభిస్తూ ఉంది. ఇది నూతన ప్రపంచము కొరకు నూతన జ్ఞానము. నూతన ప్రపంచము స్థాపనవుతుంది. స్థాపన చేయువారు తండ్రి, స్ఫోషి రచయిత తండ్రి అయ్యారు. మీరు వచ్చి స్ఫోర్న స్థాపన చేయుని, ఆ తండ్రినే స్ఫూర్తి చేస్తారు. సుఖధామమును స్థాపన చేస్తే దుఃఖధామము తప్పక వినాశనమవుతుంది కదా. బాబూ ప్రతిరోజు తెలియజేస్తూ ఉంటారు, దానిని ధారణ చేసి ఇతరులకు తెలియజేయాలి. మొట్టమొదటిగా మన తండ్రి ఎవరో వాల నుండి ఆస్తిసి ఎలా వింందాలో తెలియచేయాలి. భక్తిమార్గములో కూడా గాడిపాదర్నను - మా దుఃఖములు హలంచి సుఖమును ఇవ్వండి అని స్ఫూర్తి చేస్తారు. కనుక పిల్లలైన మీ బుధీలో కూడా స్ఫూర్తి ఉండాలి. పారశాలలోని విద్యార్థుల బుధీలో జ్ఞానముంటుంది. వాల బుధీలో ఇల్లు - వాకీళ్ళ ఉండవు. విద్యాల్య జీవితములో వ్యక్తి, వ్యక్తిగతాల మాట కూడా ఉండదు. చదువు మాత్రమే గుర్తుంటుంది. ఇచ్చట కర్తలాచలస్తూ గృహస్థ వ్యవహరములో ఉంటూ ఈ చక్రమును చదువుని తండ్రి చెప్పున్నారు. సన్నాసుల వలె ఇల్లు వాకీళ్ళ త్తుజించమని చెప్పారు. ఇది అయినదే రాజయోగము. ఇది ప్రవృత్తిమార్గము. మీద హరయోగము అని సన్నాసులకు కూడా తెలపండి. వారు ఇల్లు-వాకీళ్ళ వదులుతారు ఇచ్చట అలాంటిదేసీ లేదు. ఈ ప్రపంచము ఎంత ములకిగా ఉందీ చూడండి. ఎలా ఉంటి! వేదవారు మొదలైనవారు ఎలా సివసిస్తున్నారో

చూచేందుకే అసహ్యమనిపిస్తుంది. విదేశాల నుండి వచ్చిన సందర్భకులకు మంచి - మంచి స్థానాలు చూపిస్తారు. పేదవారు ఉండే ములకి ప్రదేశాలను ఎవలకి చూపించరు. ఇది అయిందే నరకము. కాని అందులో కూడా చాలా తేడాలున్నాయి కదా, ధనవంతులు నివసించే స్థానాలకు, పేదలు నివసించే స్థానాలకు ఎంతో తేడా ఉంది. కర్తృల లెక్కాచారమంచి కదా. సత్త్యయుగములో ఇటువంటి ములకి ఉండడు. అచ్చుట కూడా తేడాలేమో ఉంటాయి కదా! కొంతమంచి బంగారు భవనాలు, కొంతమంచి వెండి, కొంతమంచి ఇటుకల భవనాలు నిల్చించుకుంటారు. ఇచ్చుట ఇస్తి ఖండాలున్నాయి. ఒక్క యూరోప్ ఖండమే ఎంత పెద్దబి! అచ్చుట తేవలము మనము మాత్రమే ఉంటాము. ఇది బుట్టలో గుర్తుండినా హల్మితముఖ స్థితి ఉంటుంది. ఖిద్యార్థి బుట్టలో చదువు మాత్రమే స్ఫూర్తి ఉంటుంది - “తండ్రి మిలియు వారస్త్వము”. ఇక కొద్ది సమయము మాత్రమే మిగిలి ఉందని తెలుపబడింది. వారేమో లక్ష్మి, వేల సంవత్సరాలని అంటారు. ఇచ్చుట 5 వేల సంవత్సరాలేనని తండ్రి తెలుపుచున్నారు. ఇప్పుడు మన రాజధాని స్థాపన అవుతూ ఉందని పిల్లలైన మీరు అర్థము చేసుకోగలరు. మిగిలిన ప్రపంచమంతా సమాప్తమవుతుంది. ఇది చదువు కదా. మనము విడ్యార్థులమని, మనలను స్ఫైయం భగవంతుడే చదివిస్తున్నారని బుట్టలో గుర్తుండాలి. ఈ మాట గుర్తుండినా ఎంతో సంతోషంగా ఉంటుంది. టీసిని ఎందుకు మల్లపితితారు? మాయ చాలా ప్రబలమైనది, అది మరపింపజేస్తుంది. పొరశాలలో విడ్యార్థులందరూ చదువుతున్నారు, మనలను భగవంతుడే చదివిస్తున్నారని మీ అందలకి తెలుసు. అచ్చుట అనేక విధములైన విడ్డ నేర్చుతారు. టీచర్లు కూడా అనేకమంచి ఉంటారు. ఇచ్చుట ఉండేటి ఒకే ఒక టీచరు. ఒకే చదువు. తెలివైన టీచర్లు తప్పక అవసరము. ఉండే పొరశాల ఒక్కటి. శాఖలు అనేకమున్నాయి. అయితే అస్తించీలో చదివించేటి ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. ఆ తండ్రి వచ్చు అందలకి సుఖమునిస్తారు. అర్థకల్పము మనము సుఖముగా ఉంటామని మీకు తెలుసు. అందువలన శివబాబాయే మనలను చదివిస్తున్నారని ఖుపీ ఉండాలి. శివబాబా రచించేదే స్వద్ధము. మనము స్వద్ధమునకు అభికారులుగా అగుటకు చదువుతున్నాము. లోలోపల ఎంత సంతోషమండాలి! ఆ విడ్యార్థులు కూడా తింటూ, త్రాగుతూ ఇంటి పనులు మొదలైని చేస్తారు. ఎవరైనా హస్పిలులో ఉంటే, చదువు మీద గమనము ఎక్కువగా ఉంటుంది. నేవ చేయుటకై కస్తులు బయట ఉంటారు. రకరకాల మనుషులు వస్తారు. ఇచ్చుట అయితే మీరు ఎంత సురక్షితముగా కూర్చొని ఉన్నారు! ఎవరైనా లోపలికి రాలేదు. ఇచ్చుట ఎవల నొంతుత్తమూ లేదు. పతితులతో మాట్లాడే అవసరమే ఉండడు. మీరు ఇతరుల ముఖము చూచే అవసరము కూడా లేదు. అయినా బయట నివసించేవారు తీవ్రముగా ముందుకు వెళ్లివితారు. బయట ఉండేవారు ఎంతో మంచిని చదివించి తమ సమానముగా తయారుచేసి తీసుకొని వస్తారు. ఇది అద్భుతమైన విషయము కదా. బాబా సమాచారమును అడుగుతారు - ఎటువంటి పేపెంటును తీసుకొని వచ్చారని అడుగుతారు. కొంతమంచి చాలా చెడివెశియన పేపెంట్లు ఉంటారు. వాలని 7 రోజుల భట్టీలో ఉంచుతారు. ఇచ్చుటకు శూద్రులెవ్వలిని తీసుకొని రాకూడదు. ఈ మధువనము బ్రాహ్మణుల గ్రామము వంటేది. ఇచ్చుట పిల్లలైన మిమ్ములను విశ్వాసికి అభికారులుగా చేయుటకై తండ్రి కూర్చొని తెలియజేస్తున్నారు. ఎవరైనా శూద్రులను తీసుకొని వస్తే వారు వైబ్రేషన్లను చెడిపేస్తారు. పిల్లలైన మీ నడవడికలు కూడా చాలా స్వేప్పంగా ఉండాలి.

వాస్తు వాస్తు మీకు సత్త్యయుగములో అచ్చుట దీమేమి ఉంటాయో, వాటి నిష్ఠాత్మకరములు చాలా

అవుతూ ఉంటాయి. జింతువులు కూడా చాలా మంచిగా ఉంటాయి. అన్ని వస్తువులూ చాలా బాగుంటాయి. సత్కయుగములోని వస్తువు ఇచ్చుట ఒక్కటి కూడా ఉండదు. ఇచ్చటి వస్తువు సత్కయుగములో ఒక్కటి కూడా ఉండదు. మనము స్వర్గము కొరకు పరీక్ష ఏన్ అవుతున్నామని మీకు తెలుసు. ఎంత బాగా చదువుకొన్నవారు బాగా చబివిన్నారు కూడా. టీచర్గా తయారై అందలకి మార్గమును చూపిన్నారు. అందరూ టీచర్లే. అందరూ చబివించాల్సిందే. మొట్టమొదట తండ్రి పరిచయమిచ్చి ఆ తండ్రి ద్వారా వారసత్వము లభిస్తుందని తెలపాశి. గీతను విసిపీంచినవారు తండ్రి అని క్షయిష్టుడు ఆ తండ్రి ద్వారా విసి ఈ పదవిని వాందుకున్నారని తెలపాశి. ప్రహాపిత బ్రహ్మతో పాటు బ్రాహ్మణులు కూడా కావాలి. ఇక్కడ బ్రహ్మ కూడా శివబాబా ద్వారా విసి ఈ పదవిని వాందుకున్నారు. విష్ణువురములోనికి వెళ్ళటకై మీలప్పడు చదువుకుంటున్నారు. ఇది మీ అలాకిక ఇల్లు. లూకికము, వారలాకికము ఆ తర్వాత అలాకికము. ఇవస్తి తొత్త విషయాలు కదా. భక్తిమార్గములో బ్రహ్మను ఎప్పుడూ స్వీతి చేయరు. బ్రహ్మబాబా అని ఎవ్వలినీ పిలువరు. దుఃఖము దూరము చేయమని శివబాబాను స్వీతి చేస్తారు. ఆయన వారలాకిక తండ్రి. ఇతను అలాకిక తండ్రి. వీలసి మీరు సుభ్రథతనములో కూడా చూస్తారు. ఇచ్చుట కూడా చూస్తారు. లూకిక తండ్రి ఇక్కడ మాత్రము కనిపిస్తారు. వారలాకిక తండ్రిని పరలోకములోనే చూస్తారు. వీరు అద్భుతమైన అలాకిక తండ్రి, అద్భుతమైన తండ్రి. ఈ అలాకిక తండ్రిని అర్థము చేసుకొనుటలో తికమకపడతారు. శివబాబా కిమో సిరాకారమంటారు. వారు ఒక జిందువని మీరంటారు. వాలని అభిండ జీత్తితి అని గాని, బ్రహ్మము అని గాని అంటారు. అనేక మతాలున్నాయి. మీదేమా ఒకే ఒక మతము. తండ్రి ఈ ఒకలి ద్వారా మతమునిచ్చుటకు ప్రారంభించారు. తర్వాత ఇది చాలా వ్యధి చెందుతుంది అందువలన పిల్లలైన మీ బుధిలో - మమ్మలను శివబాబా చబివిస్తున్నారని, పతితుల నుండి పావనముగా తయారు చేస్తున్నారని ఉండాలి. రావణ రాజుములో పతితులుగా, తమోప్రధానముగా అయ్యే తీరాలి. బిని వేరే పతిత ప్రపంచము. అందరూ దుఃఖితులుగానే ఉన్నారు. అందుకే తండ్రిని - బాబా మా దుఃఖమును దూరము చేసి మాకు సుఖమును ఇవ్వండి అని స్వీతి చేస్తారు. పిల్లలందరలకి తండ్రి ఒక్కరే. వారు అందలకి సుఖమునే ఇస్తారు కదా. నూతన ప్రపంచములో సుఖమే సుఖముంటుంది. మిగిలిన వారందరూ శాంతిధామములో ఉంటారు. ఇప్పుడు మనము శాంతిధామములోకి వెళ్తామని మీ బుధిలో ఉండాలి. దగ్గరకు వచ్చే కొలచి ఈణాటి ప్రపంచము ఎలా ఉందో రేపటి ప్రపంచము ఎలా ఉందో సర్వముగా చూడగలరు. స్వర్గ చక్రవర్తిత్వ పదవిని సమీపంగా చూస్తూ ఉంటారు. అందవలన పిల్లలకు ముఖ్యమైన విషయమును తెలుపుచున్నారు - మనము వారశాలలో కూర్చోని చదువుచున్నామని, శివబాబా ఈ రథములో కూర్చోని మమ్మలను చబివించుటకై వచ్చారని, ఇది భాగ్యశాలీ రథముని బుధిలో ఉండాలి. తండ్రి ఒక్కసాలి మాత్రమే వస్తారు. భగీరథుడు అనే వేరు ఎవలదో ఎవ్వలకి తెలయదు.

పిల్లలైన మీరు తండ్రి సమ్మఖములో కూర్చున్నప్పడు బాబా వచ్చారని మనకు స్ఫ్యాచ్చరహస్యమును తెలుపుచున్నారని ఇప్పుడు నాటకము పూర్తి అవుతుందని మనము తిలిగి వెళ్ళపెంపాలని బుధిలో ఉండాలి. ఇది చాలా సులభము అయినా, ఇది కూడా గుర్తుండదు. ఇప్పుడు చక్రము పూర్తి అవుతుంది. ఇప్పుడు మనము ఇంటికి వెళ్లి మరలా నూతన ప్రపంచములోనికి వచ్చి పాత్ర చేయాలి. మన తర్వాత ఘలనా ఘలనా ధర్మాలవారు వస్తారు. ఈ చక్రము ఎలా తిరుగుతూ ఉందో, ప్రపంచము ఎలా వ్యధి

అవుతూ ఉందో మీకు తెలుసు. క్రొత్తటి నుండి పాతగా మరలా పాత నుండి క్రొత్తగా అవుతుంది. వినాశనము కొరకు ఏర్పడ్డు కూడా మీరు చూస్తున్నారు. ప్రకృతిభేట్లులు కూడా జరుగుతాయి. ఎన్నో బాంబులు తయారుచేసి ఉంచారు. తయారు చేసిన బాంబులు ఉపయోగపడాలి కదా. బాంబులతో ఎంత పసి జరుగుతుందంటో, ఆ తర్వాత మనుష్ణులు యుద్ధము చేసి అవసరమే ఉండదు. సైన్యముతో అవసరము ఉండదు. బాంబులు వేస్తున్న పాతారు. ఇంతమంచి మనుష్ణులకు ఉద్దీగాలు లేకపాటే, ఆకలితో మరణిస్తారు కదా. ఇవస్తీ జరుగుతాయి. ఆ తర్వాత సింహాయిలు మొదలైనవారు ఏమి చేస్తారు! భూమి కంపిస్తూ ఉంటుంది. బాంబులు పడుతూంటాయి. ఒకలినొకరు చంపుకుంటూ ఉంటారు. అనవసర రక్తపాతపు (ఖూనేనాపేక్) ఆట జరగాలి కదా. ఇక్కడ అందరూ వచ్చి కూర్చున్నప్పుడు ఈ విషయాలలో రమిస్తూ చేస్తూ ఉండండి. కాంతిధామము, సుఖధామాలను స్ఫురితి చేస్తూ ఉండండి. మాకు ఏవేవి గుర్తుకు వస్తున్నాయి? అని మీ హృదయములో మీరే ప్రశ్నించుకోండి. తండ్రి స్ఫురితి లేకుంటో బుట్టి ఎక్కడో, ఒక చోట భ్రమిస్తూ ఉందని అర్థమవుతుంది. వికర్షలు కూడా వినాశనము కావు. పదవి కూడా తగ్గిపెణుంది. తండ్రి తలంపు సిలువకపాటే, చక్రమును స్ఫురిస్తూ ఉండినా సంతోషము పెరుగుతుంది. కానీ శ్రీమతమును అనుసరించకపాటే, సేవ చేయకుంటో, బాప్పుడాడా హృదయమును కూడా అధిరోహించలేరు. సేవ చేయకుంటో, అనేకమంచిని విసిగిస్తూ ఉంటారు. కొందరు మాత్రము చాలా మంచిని తమ సమానముగా తయారు చేసి తండ్రి వద్దకు తీసుకొని వస్తారు. వాలసి చూచి బాబూ చాలా సంతోషిస్తారు. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్పుడాడాల ప్రియశ్శుతులు మాలయు గుణమాధ్యంగి
ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము:-

1. సదా హల్మితముగా ఉండుటకై, బుట్టిలో చదువు మాలయు చబివించే తండ్రి గుర్తుండాలి. తింటూ, త్రాగుతూ అన్ని పనులు చేస్తూ చదువు పై పూర్తిగమనముంచాలి.
2. బాప్పుడాడా హృదయమును అధిరోహించుటకై, శ్రీమతమును అనుసరించి చాలా మంచిని మీ సమానముగా తయారు చేయి సేవ చేయాలి. ఎవలసి విసిగించరాదు.

వరదానము :- “కల్య-కల్యమూ విజయులమనే స్ఫురితి ఆధారముతో శత్రువైన మాయును ఆహోసించు మహావీర్ విజయా భవ ”

మహావీరులైన విజయము పాందే పిల్లలు పేపరును(పెరీళ్ళను) చూచి భయపడరు. ఎందుకంటే వారు త్రికాలదర్శులైనందున మేము కల్య-కల్యము విజయము పాందినవారమని వాలకి తెలుసు. మహావీరులైప్పుడూ “బాబూ మా వద్దకు మాయును పంపకండని, దయ చూపమని, ఆశీర్వదించమని, స్తుతిసినప్పండని, ఏమి చెయ్యాలి విద్యైనా దాలి చూపండి” అని..... చెప్పేరు. బాబాకు ఇలా చెప్పట కూడా బలహీనతే. మహావీరులప్పుడూ శత్రువును సీవు మా వద్దకు రా, మేము నిన్న జయిస్తాము అని ఆహ్వానిస్తారు.

స్థాగ్ని:- “సమానము కండి, సంపన్మము కండి అని సమయము నూచిస్తూ ఉంచి”